

Διαβάζοντας Καβάφη

Ενώ ο Νέρων κοιμάται γαλήνιος
μες στην άλκιμη ομορφιά του
οι μικροί του οι Λάρητες άκουσαν των Ερινύων τη βοή
κι εγκαταλείπουν την εστία
σε σύγχυση μεγάλη. Πώς και πότε θα ξυπνήσει;
Έτσι είπε ο Ποιητής.

Εγώ, ηγεμόνας του τίποτε, ούτε καν του εαυτού μου,
δίχως τη θαλπωρή του ευωδιαστού ξύλου
το κρύο άγγιγμα μιας σαραβαλιασμένης σόμπας πετρελαίου
κι εγώ ακούω ήχους ρυθμικούς αλλά ασήμαντους
από τσόκαρα και πόδια.

Μα δεν ξυπνώ, ήμουν άγρυπνος εδώ και ώρα.
Δεν περιμένω περίσσιο όλεθρο πέρα από τις ήδη γνωστές συμφορές.
Ούτε σε κάποιον δούλο μπορώ να επιβάλλω
να μου κόψει τις φλέβες. Τίποτα δεν με ταραάζει. Άκουσα
το τρεχαλητό ενός ποντικιού. Παγίδες
εγώ δεν έστησα ποτέ μου.

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΠΕΘΑΝΕ ΣΤΗΝ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΗ

Και τώρα τι θα γένουμε χωρίς βαρβάρους.
Οι άνθρωποι αυτοί ήσαν μια κάποια λύσις.

Τώρα που ο αυτοκράτορας πέθανε
στην Αδριανούπολη θα επέλθει το τέλος για μάς.
Ποιος θα μας υπερασπιστεί από τους βαρβάρους;
Δεν βλέπετε ότι αφθονούν στις πλατείες
ακαλλιέργητοι και άνομοι άνθρωποι,
καλοί μόνον για μαχαίρωμα;
Πού είναι οι γερουσιαστές και οι ιππότες,
οι λεγεώνες με τους διοικητές τους;
Όλοι πέθαναν στην Αδριανούπολη.
Τώρα που ο αυτοκράτορας πέθανε
τι θα απογίνουν οι κτήσεις στις επαρχίες;
Πού θα μπορούμε ακόμη να πίνουμε κρασί;
Τι θα απογίνει η ποίηση και η ρητορική,
η όμορφη λατινική μας γλώσσα, τα έθιμα
των αρχαίων; Δεν θα τα υπερασπιστούμε;
Πού είναι οι ύπατοι και οι πραιτόρες
με τις αστραφτερές κόκκινες τηβέννους τους;

Πέθαναν κι αυτοί στην Αδριανούπολη.
Τώρα που ο αυτοκράτορας πέθανε
θα πρέπει να διδάξουμε αυτούς τους άνδρες
να μετρούν, να γράφουν, να σκέφτονται
να λένε civis, είμαι Ρωμαίος πολίτης, στρατιώτης, διαμονή
και θα πρέπει να τους εξηγήσουμε ότι η ιστορία
είναι μία και είναι η δική μας, και ότι επικρατεί
η σκέψη εκείνου που κερδίζει.
Μπορεί να αποκτήσουν γη και σπίτια
μπορεί να διοικούν τους στρατούς μας
μα δεν θα είναι πραγματικοί Ρωμαίοι.
Και ο μέγιστος ποντίφικας πού είναι;
Θα διδάξει τους νόμους και τα έθιμα;
Και ο ποντίφικας πέθανε στην Αδριανούπολη.
Χωρίς τον αυτοκράτορα τι θα κάνουμε;
Θα διορίσουν έναν άλλον οι γερουσιαστές
και θα τον οδηγήσουν θριαμβευτικά στη Ρώμη.
Και η Ρώμη πέθανε στην Αδριανούπολη.
Τι θα κάνουμε λοιπόν χωρίς τη Ρώμη;
Θα υπάρξουν νέα έθιμα, νέες γλώσσες και νέα λιμάνια;
Απόδειξη ότι είμαστε όλοι νεκροί;